

Датум: 05.11.2012			
Број:	Прилог:	Збедност:	
08	224/16		

УЖ.бр.995/2012

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ВИШИОТ УПРАВЕН СУД, во совет составен од судиите: Лидија Каначковиќ - Претседател на советот и судиите м-р Џемали Саити и Анита Данилова - членови на советот, со записничар Верица Гавровска - Петровска, судски соработник, решавајќи по жалбата на Авто Мото друштво „Страшо Пинџур“ Кавадарци, преку полномошник Змејковски Ило адвокат од Кавадарци, изјавена против Пресудата на Управниот суд У-5.бр.981/2010 од 24.04.2012 година, за заштита на конкуренцијата, на седница одржана на ден 18.10.2012 година, донесе:

П Р Е С У Д А

Жалбата на Авто Мото Друштво „Страшо Пинџур“ Кавадарци, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

Пресудата на Управниот суд У-5.бр.981/2010 од 24.04.2012 година, СЕ ПОТВРДУВА.

О б р а з л о ж е н и е

Управниот суд одлучувајќи по тужбата на Авто Мото Друштво „Страшо Пинџур“ Кавадарци, со Пресуда У-5.бр.981/2010 од 24.04.2012 година, ја одбил тужбата на тужителот како неоснована против Решението на Комисијата за заштита на конкуренцијата бр.08-195/25 од 19.07.2010 година.

Против наведената пресуда тужителот изјави жалба поради погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право со предлог Вишиот управен судот да ја уважи жалбата и ја укине или преиначи пресудата на Управниот суд.

Вишиот управен суд, по извршениот увид во списите по предметот, во обжаленото решение, ценејќи ги наводите во жалбата, во смисла на член 354 од ЗПП најде:

Жалбата е неоснована.

Со решение бр.08-195/25 од 19.07.2010 година Комисијата за заштита на конкуренцијата, постапувајќи во постапката поведена по службена должност

против Авто мото друштво „Страшо Пинџур“ Кавадарци, за утврдување на постоење на забранет договор или договорена практика чија цел е спречување, ограничување или нарушување на конкуренцијата на пазарот за обезбедување на услугата технички преглед на моторни и приклучи возила на територијата на Република Македонија, утврдила дека Авто мото друштво „Страшо Пинџур“ Кавадарци учествувало во забренет договор или договорена практика на начин што Авто мото сојуз на Македонија Скопје, доставувал одлуки и ценовници за цената на услугата на технички преглед на моторни и приклучни возила до сите Авто мото друштва, кои одлуки и ценовници ги применувале директно или индиректно преку носење на сопствени одлуки и ценовници со цени исти со оние утврдени од Авто мото сојуз на Македонија, со што директно ги фиксирале продажните цени за услугата технички преглед на моторни и приклучни возила на територијата на Република Македонија, а со цел спречување, ограничување или нарушување на конкуренцијата на пазарот за обезбедување на услуга-технички преглед на моторни и приклучни возила на територијата на Република Македонија, со што сториле повреда од член 7 став 1 точка 1 од Законот за заштита на конкуренцијата.

Незадоволен од вака донесеното решение тужителот поднел тужба поради погрешно утврдена фактичка состојба со која наведува дека Комисијата погрешно го применила материјалното право, кога нашла дека Авто Мото друштво „Страшо Пинџур“ Кавадарци, учествувало во забренет договор или договорена практика.

Управниот суд одлучувајќи по тужбата денел Пресуда У-5.бр.981/2010 од 24.04.2012 година со која тужбата на тужителот ја одбил како неоснована, наогајќи дека органот правилно го применил Законот за заштита на конкуренција.

Вишиот управен суд одлучувајќи по жалбата на тужителот најде дека Управниот суд донел законита одлука.

Согласно член 2 од Законот за заштита на конкуренција („Службен весник на Република Македонија“ број 4/2005, 70/2006 и 22/2007), цел на овој закон е обезбедување слободна конкуренција на домашниот пазар заради поттикнување на економска ефикасност и благосостојба на потрошувачите.

Сопоред член 7 став 1 точка 1, 2, 3, 4 и 5 од истиот закон, забранети се сите договори склучени меѓу претпријатијата, одлуките на здруженијата на претпријатијата и договорената практика чија цел или последица е спречување, ограничување или нарушување на конкуренцијата, а особено оние кои: директно или индиректно ги фиксираат куповните или продажните цени или некои други услови на тргување, го ограничуваат или контролираат производството, пазарот, техничкиот развој или инвестициите, го делат пазарот или изворите на снабдување, применуваат различни услови за исти или слични правни работи со

други трговски партнери со што ги ставаат во понеповолна конкурентска позиција, го условуваат склучувањето на договорите со прифаќање од другите договорни страни, дополнителни обврски што по својата природа или согласно со трговските обичаи не се во врска со предметот на договорот.

Согласно став 3 од истиот член, одредбите од ставот 1 на овој член, нема да се применуваат на договори, одлуки на здруженија на претпријатија и договорена практика што придонесуваат за придонесување на производството или дистрибуција на добрата или услугите или промовирање на техничкиот или економскиот развој, под услов од тоа да имаат сразмерна корист и потрошувачите, а кои што: не им се наметнуваат на засегнатите претпријатија, ограничувања кои не се неопходни за постигнување на тие цели и не им овозможуваат на тие претпријатија елиминирање на конкуренцијата во значителен обем за производите кои се во прашање.

Согласно член 13 став 1 точка 1 од истиот закон, едно претпријатие има доминантна позиција на релевантниот пазар ако како потенцијален продавач или купувач на определен вид на стоки или услуги нема конкуренти на релевантниот пазар.

Согласно член 14 став 1 од истиот закон, забранета е секоја злоупотреба на доминантната позиција од едно или повеќе претпријатија на релевантниот пазар или негов суштински дел, а согласно став 2 точка 1 од истиот член, злоупотребата од став 1, особено постои во случај на директно или индиректно наметнување на нефер куповни или продажни цели или други нефер услуги на тргување.

Согласно член 15 став 1 точка 1 и 2 од истиот закон, Комисијата во случаите од членовите 13 и 14 на овој закон, со решение ја утврдува доминантната позиција и однесувањето на претпријатието со кое се злоупотребува таквата позиција, односно се спречува, ограничува или нарушува конкуренцијата, како и времетраењето на таквото однесување и го забранува сеское натамошно однесување на претпријатието од ставот 1 точка 1 на овој член.

Според Вишиот управен суд, Управниот суд при донесување на својата одлука правилно ги применил наведените одредби од Законот за заштита на конкуренцијата кога ја одбил тужбата на тужителот за поништување на Решението на Комисијата за заштита на конкуренцијата бр.08-195/25 од 19.07.2010 година. Ова од причина што од увидот во списите на предметот се утврди дека Авто мото друштво „Страшо Пинџур“ Кавадарци со седиште на ул.29-ти Ноември бр.36, во периодот од 01.08.2005 година до 19.07.2010 година учествувал во забранет договор или договорена практика на начин што Авто мото сојуз на Македонија Скопје, доставувал одлуки и ценовници за цената и

услугата технички преглед на моторни и приклучни возила до сите Авто мото друштва. Одлуките и ценовници биле применувани директно или индиректно преку носење на сопствени одлуки и ценовници со цени исти со оние утврдени од Авто мото сојуз на Македонија, со што директно ги фиксирале продажните цени за услугата технички преглед на моторни и приклучни возила на територијата на Република Македонија, а со цел спречување, ограничување или нарушување на конкуренцијата на пазарот за обезбедување на услуга, технички преглед на моторни и приклучни возила на територијата на Република Македонија. Со ваквото постапување сториле повреда од член 7 став 1 точка 1 од Законот за заштита на конкуренцијата.

При одлучувањето судот ги имаше во предвид наводите на жалителот истакнати во жалбата, односно дека Авто мото друштво „Страшо Пинџур“ Кавадарци, претставува посебен деловен субјект кој нема апсолутно никаква организациона врска со Авто мото сојузот на Македонија - Скопје или пак има донесено одлука со која може да ги задолжи и директно да влијае да Авто мото друштвата безусловно ги применуваат нивните одлуки, меѓутоа најде дека истите се неосновани и немаат влијание за поинакво одлучување, од причините изнесени во одлуката на Управниот суд, а со кои наполно се согласува и овој суд.

Имајќи го предвид горенаведеното, Судот согласно 355 став 1 од Законот за парничната постапка, а во врска со член 7-а од Законот за управните спорови, одлучи како во изреката на пресудата.

Пресудено во Виш управен суд на ден 18.10.2012 година под УЖ.бр.995/2012.

Записничар-судски соработник
Верица Гавровска-Петровска с.р.

Претседател на совет-Судија
Лидија Каначковиќ с.р.

/ЛС

